

τοὺς δούλους βασανίζοντες, οὗτω ζητεῖτε εὔρεῖν τὴν ἀλήθειαν τῶν γεγενημένων. Εἰκότως, ὃ ἄνδρες· σύνιστε γάρ ὅτι τῶν μὲν μαρτυρησάντων ἡδη τινὲς ἔδοξαν οὐ τὰληθῆ μαρτυρῆσαι, τῶν δὲ βασανισθέντων οὐδένες πώποτε ἔξηλέγχθησαν ὡς οὐκ ἀληθῆ ἐκ τῶν βασάνων εἰπόντες.

13 Οὗτος δὲ διά πάντων ἀναισχυντότατος ἀνθρώπων λόγοις πεπλασμένοις καὶ μάρτυσιν οὐ τὰληθῆ μαρτυροῦσιν ἀξιώσει πιστεύειν ὑμᾶς, φεύγων οὕτως ἀκριβεῖς ἐλέγχους; Ἐαλλ' οὐχ ἡμεῖς, ἀλλὰ πρότερον ὑπὲρ τῶν μαρτυρηθῆσθαι μελλόντων ἀξιώσαντες εἰς βασάνους ἐλθεῖν, τούτους δὲ φεύγοντας ⟨ἐπιδείξαντες⟩, οὕτως οἰησόμεθα δεῖν ὑμᾶς τοῖς ἡμετέροις μάρτυσι πιστεύειν. Λαβὲ οὖν αὐτοῖς ταυτασὶ τὰς μαρτυρίας καὶ ἀνάγνωθι.

Μαρτυρίαι

14 Τίνας εἰκότες εἰδέναι τὰ παλαιά; Δῆλον ὅτι τοὺς χρωμένους τῷ πάππῳ. Μεμαρτυρήκασι τοίνυν ἀκοὴν οὗτοι. Τίνας ⟨δὲ⟩ εἰδέναι τὰ περὶ τὴν ἔκδοσιν τῆς μητρὸς ἀνάγκη; Τοὺς ἐγγυησαμένους καὶ τοὺς ἐκείνοις παρόντας ὅτε ἤγγισαντο. Μεμαρτυρήκασι τοίνυν οἵ τε Ναυσιμένους προσήκοντες καὶ οἱ τοῦ ἔμοι πατρός. Τίνες δὲ οἱ τρεφομένην ἔνδον καὶ θυγατέρα οὓσαν εἰδότες γνησίαν Κίρωνος; Οἱ νῦν ἀμφισβητοῦντες ἔργῳ φανερῶς μαρτυροῦσιν ὅτι ταῦτ' ἔστιν ἀληθῆ, φεύγοντες τὴν βάσανον. Ὡστε οὐ δήπου τοῖς ἡμετέροις ἀν ἀπιστήσαιτε εἰκότως, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον τοῖς τούτων μάρτυσιν.

15 Ἡμεῖς τοίνυν καὶ ἄλλα τεκμήρια πρὸς τούτοις ἔχομεν εἰπεῖν, [ἴνα γνώσεσθε] ὅτι ἐκ θυγατρὸς ἡμεῖς Κίρωνος ἐσμέν. Οἳα γάρ εἰκότες παίδων [ὑέων] ⟨δητῶν⟩ ἐξ ἑαυτοῦ